DIN CUVINTUL PARTICIPANŢILOR LA CONFERINŢA PE ŢARĂ A UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Iosif Sîrbu

maestru emerit al sportului

Sînt un sportiv mai vîrstnic, deşi mă consider destul de tînăr. Am gustat din paharul victoriei de multe ori, atît în competiţiile interne cît şi pe meleagurile străine. Sportul m-a călit, m-a educat.

Am început sportul tirului de timpuriu, la 14 ani. Era prin 1939. Am „crescut" încet şi abia tîrziu m-am afirmat, în 1947, cînd am cucerit un titlu balcanic. Au urmat campionate naţionale, concursuri internaţionale, jocuri olimpice. Şi ceea ce îndrăzneam numai în gînd am realizat în fapt: medalie de aur la Olimpiada din 1952. Sînt cam mulţi ani de atunci. N-am mai putut repeta performanţa aceasta, deşi la Melbourne şi, mai ales, la Roma, eram pregătit măcar pentru medalia de bronz sau argint.

Drumul meu în sport n-a însemnat numai victorii şi cunoştinţe tehnice sportive. Mi-am îmbogăţit şi cunoştinţele de cultură generală, iar nivelul meu ideologic şi politic a crescut. Am fost ajutat şi îndrumat permanent de tovarăşi cu experienţă, alături de care am activat. Lărgirea orizontului cunoştinţelor mele a fost un factor determinant în obţinerea unor rezultate sportive înalte. Consider că această tribună îmi oferă cel mai bun prilej să aduc mulţumirile mele Partidului Muncitoresc Romîn, care prin sprijinul acordat mişcării sportive a făcut posibilă obţinerea de către sportivii romîni a unor performanţe de valoare mondială.

Noi, trăgătorii, care utilizăm echipament şi materiale sportive costisitoare, am simţit din plin acest sprijin. Mă bucur că trăgătorii noştri au răspuns la acest sprijin, aducînd patriei noastre laurii victoriei în numeroase concursuri internaţionale. Valoarea performanţelor lor este din ce în ce mai ridicată, întrecînd chiar unele recorduri mondiale.

Pe lîngă victoriile noastre, există însă şi înfrîngeri. Ele sînt rezultatul deficienţelor din munca noastră. Consider că trăgătorii noştri fruntaşi trebuie să confirme mai des în concursuri internaţionale valoarea lor. Rezultatele lor vor fi mai puţin inconstante dacă se vor pregăti temeinic.

Sînt convins că toţi sportivii noştri vor depune şi mai multe eforturi ca pînă acum şi, traducînd în fapt hotărîrile ce se vor adopta aici, vor duce steagul victoriilor spre culmile cele mai înalte.

Ion Şiclovan

director al I. C. F.

Salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliului de Stat şi Consiliului de Miniştri constituie pentru noi un bogat izvor de învăţăminte şi totodată un îndrumar practic în rezolvarea sarcinilor educaţiei fizice, în deplină concordanţă cu măreaţa etapă a desăvîrşirii construcţiei socialismului în patria noastră.

Ni se cere, şi sîntem mîndri de acest lucru, ca prin munca noastră, îmbinînd cunoştinţele ştiinţifice cu experienţa şi entuziasmul, să extindem practicarea exerciţiilor fizice, în şuvoi larg, spre masa oamenilor muncii de la oraşe şi sate, spre întregul nostru tineret. Sînt create premisele ca treptat actualul caracter de masă al educaţiei fizice să devină un bun efectiv al întregului nostru popor.

Înarmaţi cu înţelegerea temeinică a sarcinilor profund sociale ale educaţiei fizice, absolvenţii noştri vor putea să-şi aducă un aport mărit în dezvoltarea culturii fizice, vor putea evita să mai facă în munca lor o serie de greşeli, scoase de altfel în evidenţă şi în cuvîntul unor delegaţi la Conferinţa noastră.

Darea de seamă prezentată de către tovarăşul preşedinte Duma Aurel ne dă sugestii valoroase şi asigurăm Conferinţa că ele vor fi studiate de către catedrele noastre, străduindu-ne să le dezvoltăm, să găsim noi forme de angrenare a maselor în practicarea exerciţiilor fizice, adecvîndu-le particularităţilor de vîrstă şi sex. De asemenea, ne angajăm să studiem şi apoi să generalizăm şi mijloacele şi formele de practicare a exerciţiilor fizice la vîrste înaintate, ştiut fiind că preocupările organelor şi organizaţiilor noastre în acest sens sînt slabe, deşi menţinerea vigoarei fizice pînă la adînci bătrîneţi reprezintă un indice ridicat al bunei dispoziţii şi al sănătăţii.

Catedrele noastre îşi fac o datorie de cinste din munca lor voluntară, de sprijinire a activităţii sportive de performanţă şi în această privinţă colaborînd strîns cu federaţiile sportive caută să aducă îmbunătăţiri continue procesului de pregătire a sportivilor. Aportul lor în elaborarea documentelor de planificare, stabilirea conceptiei de joc în handbal, baschet şi alte acţiuni, confirmă acest lucru. Principala lor lipsă, şi bineînţeles şi a conducerii Institutului, este însă aceea că activitatea lor în federaţii, de multe ori este limitată la cerinţele pregătirii curente a sportivilor fruntaşi şi nu dau atenţia necesară studierii şi rezolvării problemelor majore ale metodicei ramurilor de sport respective, cum ar fi: particularităţile pregătirii fizice multilaterale în diferitele ramuri de sport, particularităţile muncii de instruire a copiilor, de introducere a acestora în activitatea sportivă, prin forme atractive, de joacă, specifice particularităţilor de vîrstă şi sex.

În privinţa pregătirii studenţilor noştri, sîntem bucuroşi să raportăm Conferinţei că, în ultimii ani, atitudinea studenţilor sportivi fruntaşi faţă de învăţătură şi a studenţilor, în general, este radical schimbată. Atleţii Diţi Diaconescu Maria şi Ursac, scrimerul Mureşan, voleibalistul Drăgan, gimnasta Bodor Suzana şi alţii sînt fruntaşi în sport şi la învăţătură.

În pregătirea multilaterală a studenţilor noştri avem însă şi o serie de greutăţi şi lipsuri. Dintre acestea cea mai importantă este insuficienta legătură cu practica educaţiei fizice din întreprinderi, sate, şcoli. Volumul de ore alocat în planul de învăţămînt acestei activităţi, hotărîtoare în formarea viitoarelor cadre didactice, este foarte mic, iar forma de organizare a practicii pedagogice, după părerea noastră, nu corespunde cerinţelor decît în mică măsură. La acest lucru adăugăm şi faptul că practica pedagogică, în ultimii ani, s-a desfăşurat numai în şcoli şi în acest caz este lesne de înţeles că absolventul rămîne slab pregătit în ceea ce priveşte cunoaşterea adîncită a educaţiei fizice din întreprinderi, iar în ceea ce priveşte satul nu are decît cunoştinţe teoretice. De această situaţie ne facem vinovaţi şi noi, cadrele didactice, deoarece nu ne-am preocupat decît în slabă măsură de găsirea unor forme adecvate, care să lege studenţii, în timpul lor liber, de viaţa asociaţiilor sportive din întreprinderi. Să-i fi pus astfel în situaţia de a cunoaşte viaţa practică, să o îndrăgească. În viitorul imediat vom repartiza studenţii, ca în timpul lor liber să muncească un număr de ore săptămînal în calitate de instructori, în asociaţiile sportive din întreprinderi. Solicităm în acest sens şi sprijinul Consiliului orăşenesc U.C.F.S. Bucureşti. O altă deficienţă în munca noastră este legată de planul de învăţămînt, care prevede ca în cei 4 ani de studii, aceluiaşi student să-i asigurăm atît profilul de profesor, cît şi acela de antrenor. Analizînd această situaţie, Consiliul ştiinţific al Institutului împărtăşeşte convingerea că crearea a două facultăţi — pedagogică şi sportivă — este justificată şi corespunde cerinţelor concrete ale etapei actuale ale mişcării de cultură fizică. Pentru înlăturarea acestei deficienţe, propunem ca M.I.C., să studieze aceste probleme şi împreună cu viitorul Consiliu General al U.C.F.S. să găsească cele mai bune căi de rezolvare.

În preocupările noastre, problema educaţiei comuniste a studenţilor ocupă un loc de seamă. Folosim metode variate de formare a trăsăturilor morale înaintate în rîndurile studenţilor, şi în această privinţă o influenţă foarte bună a avut-o şi munca patriotică desfăşurată sub îndrumarea organizaţiei U.T.M. şi a asociaţiei studenţilor.

Prin munca patriotică a cadrelor didactice şi studenţilor s-a construit un stadion de atletism, iar în vara trecută cu sprijinul U.C.F.S., în munţii Paringului, la o altitudine de 1800 m s-au amenajat două pîrtii de schi, capabile să găzduiască concursuri chiar de nivel internaţional. În această muncă studenţii au depus 10.800 ore. Pîrtia de coborîre de 2.800 m lungime, diferenţă de nivel 800 m şi pîrtia de slalom, au necesitat lucrări ample. Studenţii au nivelat 22.000 m.p. platformă, s-au scos 1.700 buturugi şi 185 m.c. de piatră. Aceste realizări ne bucură fiindcă exprimă rodul muncii noastre, în domeniul educării comuniste a studenţilor. Cu toate acestea la unii — şi numărul acestora este tot mai mic — întîlnim aspecte de vedetism, de nepăsare faţă de bunul obştesc, lipsă de răspundere, tendinţe de chiul. Împotriva acestor manifestări, cadrele didactice, organizaţia U.T.M., asociaţia studenţilor, sub conducerea organizaţiei de partid, luptă pentru înlăturarea lor, punînd un accent deosebit pe metoda convingerii, a muncii de la om la om. Pentru formarea profilului moral al viitorilor absolvenţi, trebuie să luptăm şi în continuare, să-i ferim de influenţa rămăşiţelor ideologiei burgheze, în întreaga lor activitate.

Tovarăşi, minunatele condiţii ce le asigură partidul şi guvernul activităţii cadrelor didactice şi studenţilor constituie pentru noi reazim şi îndemn, datorie ce ne mobilizează pentru a munci mai bine.

Ne angajăm în faţa Conferinţei să muncim de aşa natură ca:

— studenţii noştri să primească o asemenea pregătire şi educaţie ca după absolvire să muncească cu cinste pe locurile de muncă, iar în localităţile respective să devină principalii animatori, destoinici activişti obşteşti, ai activităţii sportive de masă;

— ca să fie pedagogi de tip nou, devotaţi cauzei politicii partidului, capabili să educe tineretul în spiritul moralei socialiste, să ridice gloria sportului nostru socialist la înălţimea condiţiilor create de partid şi guvern, la nivelul prestigiului dobîndit de Republica Populară Romînă pe plan internaţional.

Sportivi delegaţi la Conferinţă, în faţa vitrinei cu trofee cucerite de sportivii romîni în marile întîlniri internaţionale.

Foto: T. Roibu

Sorin Popescu

vicepreşedinte al Consiliului Regional U.C.F.S. Maramureş

„În regiunea noastră, care în anii regimului democrat-popular cunoaşte o largă dezvoltare economică şi socială-culturală, mişcarea sportivă cuprinde din ce în ce mai mulţi tineri şi tinere din întreprinderi, şcoli şi de la sate.

Crosurile de masă, spartachiadele tineretului, Concursul cultural-sportiv al tineretului şi alte competiţii atrag an de an mase largi de participanţi.

În această direcţie un aport deosebit l-au avut comisiile regionale şi raionale pe ramură de sport.

Datorită preocupărilor unor comisii regionale şi raionale au fost înfiinţate centre de antrenament pentru tineret, adevărate pepiniere de cadre ale sportului nostru de performaţă, ca: centrele de schi, de la Vişeu şi de la Sighet, centrul de tenis de masă de la Tişnad, de tenis de cîmp de la Satu Mare şi Baia Mare.

Unele comisii raionale şi-au lărgit sfera de muncă în mediul sătesc şi în special în acele comune şi sate unde mişcarea sportivă nu era dezvoltată, organizînd diferite competiţii cu caracter local, cu prilejul cărora au fost descoperite numeroase elemente talentate. În această privinţă s-au evidenţiat: raioanele Carei, Vişeu şi Satu Mare. Dar în alte raioane ca Oaş, Somcuţa, Tg. Lăpuş, comisiile raionale pe ramură de sport au avut o slabă activitate. Consiliile raionale U.C.F.S. nu s-au străduit să mobilezeze activul voluntar pentru a depune o muncă rodnică pentru creşterea calitativă şi cantitativă a competiţiilor cu caracter local şi nu au angrenat un număr cît mai mare de tineri şi tinere în activitatea sportivă de masă.

Apoi, vorbitorul a arătat că, cu puţin timp în urmă, a fost analizat felul în care comisiile şi activul voluntar au contribuit la dezvoltarea activităţii sportive în regiunea noastră. Astfel, s-a constatat că au existat şi o serie de lipsuri care au făcut ca unele ramuri de sport să nu se dezvolte la nivelul cerinţelor şi posibilităţilor existente. Nu s-a pus accent corespunzător pe angrenarea cadrelor didactice, a tinerilor sportivi cu o pregătire corespunzătoare din mediul sătesc, care ar fi putut mobiliza mase largi de tineri în practicarea atletismului, a gimnasticii, a oinei etc., ramuri de sport care nu necesită cheltuieli mari şi sînt foarte importante.

Ludovic Vereş

preşedintele Consiliului raional U.C.F.S. Sf. Gheorghe, regiunea Braşov

În cadrul condiţiilor generale create mişcării sportive şi care au făcut posibilă realizarea unor asemenea succese, activitatea sportivă a cunoscut o largă dezvoltare şi în raionul Sf. Gheorghe din regiunea Braşov.

Astfel, în anul trecut, la competiţiile de masă numărul participanţilor a atins cifra de aproape 50.000. La actuala ediţie a Spartachidei de iarnă tineretului s-au întrecut în prima etapă peste 21.000 de tineri.

Apoi, referindu-se la unele aspecte privind stilul şi metodele de muncă, vorbitorul a arătat că principalul obiectiv al consiliului şi biroului raional U.C.F.S. l-a constituit şi îl constituie în permanenţă atragerea şi folosirea unui larg activ obştesc în rezolvarea multiplelor probleme ale activităţii noastre. Astăzi, în raionul nostru muncesc cu pasiune şi pricepere aproape 2.300 de activişti obşteşti, membri ai consiliilor asociaţiilor sportive, ai birourilor secţiilor, ai celor 17 comisii raionale pe ramuri de sport, instructori obşteşti, arbitri, profesori de educaţie fizică etc.

O preocupare deosebită au manifestat activiştii consiliului raional pentru atragerea elementului feminin în practicarea sportului, folosind diferite metode pentru a combate mentalitatea învechită care mai există în unele locuri cu privire la prezenţa tinerelor fete pe terenurile de sport. Metoda cea mai bună s-a dovedit a fi tocmai organizarea a cît mai multor concursuri pentru tinerele sportive de la sate. Cu prilejul unei asemenea competiţii, handbalistele din satul Angheluş, care întraseră pe teren îmbrăcate în fuste, au continuat mai apoi jocul în costume de sport, urmînd exemplul adversarelor lor.

După aceea, vorbitorul analizînd lipsurile ce mai dăinuie în activitatea biroului raional, a arătat că: cu toate eforturile depuse, noi nu am reuşit însă să găsim şi să folosim acele metode care ne-ar fi ajutat să lichidăm deficienţele care mai există în activitatea noastră. Mai avem multe de făcut pentru a ridica activitatea asociaţiilor sportive la nivelul cerinţelor actuale, pentru a asigura cuprinderea şi mai largă a oamenilor muncii şi îndeosebi a tineretului din raionul nostru în practicarea continuă şi organizată a sportului.

Lipsuri serioase avem încă în ceea ce priveşte terminarea complexului sportiv din reşedinţa de raion şi consider că biroul consiliului raional nu a depus suficiente eforturi pentru ca împreună cu sfatul popular raional şi cu sprijinul consiliului regional U.C.F.S. Braşov să lichideze tărăgănarea rezolvării acestei probleme.

De asemenea, consiliul raional şi asociaţiile sportive nu au dat importanţa cuvenită amenajării cu posibilităţi locale a bazelor sportive simple, ceea ce a făcut ca în unele sate şi comune să nu existe în prezent o bază materială corespunzătoare.

Pentru lichidarea acestor lipsuri Consiliul raional se angajează cu prilejul lucrărilor Conferinţei pe ţară să-şi îmbunătăţească permanent stilul şi metodele de muncă, să dovedească mai multă exigenţă în rezolvarea importantelor sarcini ce-i revin şi folosind mai bine ca pînă acum sprijinul organelor locale, să contribuie tot mai mult la dezvoltarea sportului în raionul Sf. Gheorghe.

Elisabeta Popescu

maestră a sportului, recordmană mondială la paraşutism

Paraşutismul sportiv este îndrăgit tot mai mult de tineretul patriei noastre. An de an a crescut numărul celor care îşi însuşesc cunoştinţe temeinice şi multilaterale de teorie şi practică în sportul cu paraşuta.

Din rîndurile tinerilor care numai cu cîţiva ani în urmă îşi făceau ucenicia sportivă la turnurile de paraşutism s-au ridicat performeri de seamă ai sportului mondial.

În continuare vorbitoarea a arătat că deşi prima participare a paraşutiştilor noştri la o competiţie internaţională s-a soldat cu rezultate sub aşteptări, în anul 1956, insuccesul nu a demobilizat pe sportivi ci, dimpotrivă, i-a stimulat să se pregătească şi mai perseverent. În anul 1958 sportivele noastre au cucerit un titlu mondial şi un loc II cu prilejul campionatelor mondiale. De atunci paraşutiştii noştri au realizat şi alte succese de seamă reuşind să cîştige diferite concursuri internaţionale şi să stabilească numeroase recorduri mondiale. Numai în anul 1961 au fost stabilite opt noi recorduri mondiale, dintre care unul de o valoare definitivă: zero metri, media celor două salturi.

Cu toate acestea — a spus vorbitoarea — trebuie să spunem că paraşutismul sportiv are posibilităţi mult mai mari de dezvoltare, în special în ceea ce priveşte angrenarea elementului feminin.

În continuare, tovarăşa Elisabeta Popescu a propus să se extindă propaganda pentru paraşutism, acţiune care să capete un caracter mai larg şi mai concret. Ea a propus de asemenea Conferinţei studierea extinderii centrelor de paraşutism sportiv în cadrul aeroclubului şi la nivelul regiunilor şi al unora dintre marile oraşe muncitoreşti.